

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Pénteken, Januárius' 12-dikén, 1827.

Francia Ország.

Végzte azon beszédnek, melyet Pair és Státusminister Chateaubriand a' Pair-kamarában, az Anglus Minister Canni ng beszéde ellen tartott, melyet ez a' Parlamentum' Alsó Házában elmondott: — „

„En nem félhetek a' hadakozástól, így „szolla az Anglus Minister, ha a' mi vég- „hetetlen hatalmunkat és azt is meggon- „dolom, hogy a' békételenek minden or- „szágokban készek Anglia' részére állani.“

— Továbbá: „Részünkről egy hadakozás „meggátolhatta volna Spanyol Országnak „a' Frantziák által lett elfoglaltatását, de „más módja is vala Angliának az egyenlő „mértéknek helyreállttatására, az t. i: hogy „mi ezen foglalást a' mi vetelkedő társunk- „nak haszontalanná, sőt károsná tegyük. „En ezen utolsó eszközt választottam; s „azt hiszem, hogy ez által Angliának „költségét, melyet ő (a' Fr. háboruban) a' „Spanyol országba való és Kadiks bézárásá- „ra tett expeditziókra kiadott, vissza sze- „rezttem. En nem tsak Spanyol országra „hanem Spanyol Amérikára is tekintettem, „hol én egy új világot teremtettem, s „c-képpen kiegyengettem a' számadást. „Angliának vissza fordúltak tett költsé- „get. Frantzia országon pedig, mint tett „munkájának resultátuma, egy olly tereh „maradott, melyet ő sohajtozva hordoz „s a' melyet örömiest kivétne a' maga nya- „kábol. Így felelek én azon szemrehányá- „sokra, melyeket ellenünk tesznek azért, „hogy a' Frantziák Spanyol országot el- „foglalva tartják.

„Azt mondám, hogy minden időnk- „béli békételen és nyughatatlan, minden „magok hazája béli jelen lévő környülál- „lásokkal, helyes akár helytelen okokra „nézve, meg nem elégedő, emberek, részt „fognak venni a' hadakozásban az Anglus „zászlók alatt. Egy illy állapotnak meggon- „dolása rettenetes; ez azt bizonyítja, hogy „Anglia' kezében olly erő légyen, millyen „a' Státusok' historiájában még eddig egy- „nek se találtatott. Hanem, ha örvende- „nünk kell is azért, hogy Oriási erővel „bírnunk: tsakugyan t. rannusság volna „használni ezen erőt; a' mi bátorságunkat „a' teszi, hogy esmérjük ezen nagy crön- „ket. Kötelességünk pedig az, hogy ne „keressük az arra való alkalmatosságot, „hogy ezen erőt haszonra kelljen fordíta- „nunk, hanem ha részenként, és tsak a' men- „nyi arra szükséges, hogy az ellenkező „részeket meggyőzzük a' felől, hogy önn „hasznok ellen tselekesznek; ha ítélőbirá- „jokat arra kényszerítik, hogy hadakozó „társá legyen. Az a' pont, mellyen Anglia „áll, ahöz hasonlittathatik, melyre a' Poé- „ta, Acolust, a' szelek' Istenét helyhez- „teti: „Celsa sedet Acolus arce etc. „Ez az az ok, melyre nézve én a' hada- „kozást elkerülni kívánom; nem félelem, „nem erőtlenség' érzése ez.“

„Kit nem indítaná az ezen szavak „mély szomorkodásra? Soha sem hallottunk „egy Oratori-székéből illy ellenséges nyilat- „koztatásokat, vagy az ellenséges gondól- „kozásnak illy nyilvánosságos megvallását; se „Chatham, se Fox, se Pitt nem beszéll-

ték Frantzia ország ellen illy keserű hangon soha. Midőn Lord Londonderry (Castlereagh) a' Britannus Parlamentumban a' Waterló-i ütközetről jelentést tett, hogyan fejezte-ki magát? Így: „A' Frantzia és Anglus katonák azon egy patakban mosták-le kezeikről a' vért, s költsönös ditséretelkkel magasztalták egyik a' „másika' vitézségét“ — „Így beszél a' nemes ellenség!

„Anglia lehet töllem Oroszlány! En nem disputálok a' felett, hogy millyen az ő természete, staturája, mellyet magának tulajdonit. De tudom azt, hogy ezen Oroszlánytól meg nem ijed Frantzia ország. Némelly Koloszusnak agyagból vagynak a' lábai. Töllem a' szelek' Királyának is tartatja lenni magát Anglia. De nintsenek-e ezen Aeolusnak magának is elég hánykódásai a' maga országában? Nem illik az embernek a' más országokban találtató békételenkedőkről beszélni, ha a' maga országában Őt millió elnyomatott Catholikusok, Őt millió Irlandusok, találtatnak, kik tsak egy szüntelen lábón álló armáda által tartatnak-meg az engedelmességben; ha az ember kéntelennék szemléli lenni magát esztendőnként nagy számú éhelhalásra jutott munkásokat agyon lövöldöztetni; ha a' szegények' taksájának szüntelen való nevedése, az inségnek meg nem szűnő nevedését bizonyítja, melynek természeti következése szükségszerűen a' békételenkedésnek nevedése. Hogy hogy Uraim! Hát ugyan a' föld' kerkségén találtató minden megelegetetlen embereknek az Anglus zászlók alatt kellek-e össze gyülekezni? Ezen gyáva fenyegetődzés nem intézethetett egyedül Frantzia ország ellen. Nem találtatnak-e megelegetetlen emberek Olasz országban, Magyar országban, Lengyel országban, és az Orosz birodalomban is? —

„Szomorú állapot, olly számot tartani kéntelennitenni az embereknek indulatos-

kodásaikhoz, mint a' segítő seregkehez; keserves dolog a' győzedelmekre vezérő útát a' Státusoknak megoszlattatásokban keresni és egy olly zászlóval bírni, melyalá az egyenetlenkedők legörömostebb össze se-reglenének. Az a' meggyőződés, hogy a' zürzavarban és a' Cháosban fegyvert találhatunk, nem irigyelhető állapot. Ha az Anglus Oroszlány éppen azzal ditsekszik, hogy néki tsak a' maga sziget-jéről kell kimenni, hogy a' világot felgyujt-hassa, nem helybe-hagyja-e ez általegy más Oroszlánynak azon való iparkodását, hogy ez őtet a' maga szigetére akarja szorítani? —

„Frantzia országnak, uraim, egyebek az ohajtásai. Ha nekünk még valaha, Isten őrizze! a' tsata' mezejére ki kellene állanunk, ekkor mi nem a' külömbkülömb országokban találtató megelegetetlen embereket, hanem a' Religióhoz, Fejedelmekhez, a' betsülethez, hazához hűséges, s a' bölts törvényekkel megegyező szabadságot szerető embereket hívnök össze zászlaink alá. És ha még arra is kéntelennék lennénk, hogy éppen Anglia ellenhadakozzunk, nekünk soha eszünkbe nem fogna jutni az, hogy azon milliókra telő megelegetelleneket, a' kik Nagybritanniának kebelében találtatnak, fellázzaszszuk. Mi, olly célzással, hogy ellenségünket gyengítsük, az ő országában soha polgári háborut nem gerjesztenék. Mi megvetnök azt a' győzedelmet, mellyet nem önn' vé-rünkön vásárlottunk volna.

„Uraim! távol legyen tőlünk annak ohajtása, hogy a' Britannus nemzet az emberiségnek ezen ékessége, a' maga kebelébéli nyughatatlanok által martongoltassék. A' háládatos világ soha meg nem fog szünni ő-benne a' Baco, a' Locke, a' Neuton hazáját, s a' felvilágosodás, a' szabadság, és a' pallérozódás' oskoláját tisztelni. A' világ soha hitelt nem fog annak adni, hogy a' Britannus zászló a' ren-

detlenség' zászlajává válhasson, melly az embereket fejtelenségre, következésképpen tirannusságra vezérelhesse, melly amanak elválhatatlan kísérője szokott lenni.

„Az Anglus Minister azt mondja, hogy ő előre el látta, hogy mitsoda következei lesznek a' Spanyol hadakozásnak és ő azt arra használta, hogy az új világot felszabadítsa. Ezen erőssítésnek Chronologiai megtévedés az alapja. Elfelejtette a' Minister, hogy az ő. Ministersége előtt Lord Castlereagh már régen kinyilatkozta volt az Acheni Congresszuson, hogy Anglia elébb vagy későbbre kénytelen ezen a' Spanyol Koloniáknak függetlenségét megesmérni. Ezen megesmérés tehát, nem a' Frantziák által Spanyol országba tétetett expeditziónak a' következése vala. A' Spanyol Koloniák már megvalának esmérteve, az Anglus kikötőhelyek már kinyitva valának ezen Koloniáknak hajójik előtt, mikor a' Canning úr hajóra-ülése történt. Canning úr tsak azt tette, a' mit sok más Ministerek; úgy használta a' környüllásokat, mint magokat azok elé adták. Ez néki nagy szerentse; mint hogy ha ő mind azokat az inségeket, mellyeket Spanyol ország három esztendő alatt kiállott, előre el-látta, és mind ezeket olly reménséggel, hogy ezek által Frantzia országnak ártani fog, előmozdította volna — ugyan mitsoda nevet érdemlene így ezen Politika?

„Az Anglus Minister kihirdette, hogy Portugalliába Anglus sergek fognak beszálani. Canning úr ezt megtétheti; jussa van ezt megtéetni, mihellyest a' Casus-foederis jelen van. De nem tagadhatom más felől, hogy véllünk, ő, elég engedékenyül bánt. Bizonyáglevelet adott Országlószékünknek, hogy vélle tökéletesen meg lehet elégedni. Egy kevésse nagyobb nyilvánosság, szavak helyet valódiság, nem árthattak volna. Hanem — mi nem kívánunk többet.

„Igaz az; hogy Frantzia országnak, egy olly Státusnak, a' melly némelly szerentséilen környüllások mellett is, még most is jobb finántziai állapotban lenni érzi magát, mint akár mellyik Europai Státus, és a' kinek Királya tsak egy szava által millió fegyvereseket gyűjthetne össze a' Princz Angouleme vezérleése alatt, elég kedvetlen dolog vala az Anglus Minister által az Angliai Parlamentum' elejibe citáltatni!

„Portugalliának az Anglus sergek által való elfoglaltatásában, akár „melly hasznos dolog légyen is ez közönségesen vétetve, ránk nézve az a' rossz van, hogy minket arra kényszerit, hogy „mi Spanyol országban maradjunk. „Itt „a' betsület' Casus-foederise áll „elé; 's a' mit e' parantsol, azt megtenni „egy Frantzia se mulatja-el.“

„Egyéb eránt én nem hiszem, hogy Spanyol ország és Anglia között hadakozásra kerüljön a' dolog. Attól a' néptől, melly már mindent elvesztett, még tsak az utolsó köpenyegit vehetné-el Anglia. Hogy mi Anglia előtt Barcellona'nak és Radixnak kapujit megnyithatnók, ezt senki nem képzetheti. Ha Kuba szigetét akarnák elfoglalni az Anglusok, így Észak Amerika ellen kellene hadat folytatniok. Ezt mind jól tudják Angliában.

„Éppen illy kevésse hiszem én azt is, hogy Anglia és Frantzia ország között hadakozás támodhasson, kinek mi ezen szempillantatban különben is hűséges Szövetségeseinek lenni nyilatkoztatjuk magunkat. Mit is veszthetnénk mi egy tengeri háboruban. Két vagy három kösziklát a' világ két tengerein! Egyéb eránt a' mi százötven fegyveres hajójink a' tengereken elszéllédve, több kárt fognának tenni az Anglus kereskedésnek, mint minden nagy Anglus hajós sergek, Frantzia ország' (sajdalom!) igen kevésre szállott tengeri ke-

reskedésének. És hol támodhatnak meg az Anglusok az Europai partokat? Ha valahova kiszállának, meg oltalmazhatnák-e ők azon ponton magokat ellenünk, mihint a Spanyolok és Portugallusok véllünk tartanának? Mint hogy Anglia a maga nagy hatalmát magasztalja, ez által nekünk is just ad arra, hogy a magunkérol beszélljünk. Nem kell elfelejteni, hogy Frantzia ország' népe felettebb számos, erős, bátor; és bosszankodván azért, a' mit elvesztett őtet könnyebb dolog felkölteni, mint tsendességben tartani. Az oktalanságnak legnagyobb gráditsa volna egy millió Frantzia fiatal katonaság' kevélységét megvető szavak által felingerleni, a' kik nyughatatlan szemekkel néznek azokra a' tsatázó mezőkre, mellyeket az ő idősebb testvéreik véreknék kiontása által ditsősségekkel tettek.

„En ezen Pair-kamarának nem jóvállhatom azt, hogy a' Király' kinyitó beszédére adandó Váloszban Anglia' megbántásait hasonló megbántásokkal fizesse vissza. Ez, sem az Urak' méltóságához, és, hozzá merem tenni, sem az én Karakteremhez nem illene. De reménlem, hogy az Urak is egy vélekedésben vagnak vélelem abban, hogy valódi sőt egy kevéssé éles hangon illik azon gyűlésnek beszélni, melynek hívattatása abba' áll, hogy a' Nemzet' betsületét és jusait megőrizze. Az engedékenység már elég sokáig üzetett; a' ki magát megaláztatni engedi, nem bélességre, hanem gyalázatra teszen szert.

„Iparkodtam oly mérsékléssel beszélni, mint tsak a' dolgok' állapotja megengedte. Ministereinkről említést se tettem. Akkor ennek is ideje lehet, mikor belső dolgainkrol leszen szó. Most külső ország áll előttünk, melly tekintetben semmi vélekedési különbözés nem lehet köztünk. Mindnyájan Frantziák vagyunk.

„A' mi kötelességünk, hazánk' javát, thrónusunk' ditsősségét, és Frantzia or-

szág' méltóságát megoltalmazni. Ha ismét meg akarnának is bennünket azon Privilegiumoktól fosztani, mellyek eránt a' Constitúció és Királyi szavak által bátorságosokká tétettünk — menttsük-meg legalább betsületünket; a' betsület és jó hírnév, hamarabb vagy későbbre, ismét lábra fogják állítani szabadságunkat.“

Nagy Britannia és Irlandia.

Dublinban Déc. 15-dikán gyűlést tartottak a' Catholikusok, melyben mindeneknek felette ezen hadakozás foglalatoskodtatta a' közönséges figyelmet, melyre a' Királynak a' Parlamentumhoz intézett Izenete szolgálatot alkalmoságot. Sheil nevű úr így beszélt: — „

„Háború, hazafiak! háború van hirdettve! (ezen felkiáltásra sokáig tartott a' helybehagyó hathatos kiáltozás). Köztünk tehát semmi czivakodás ne uralkodjék többé! semmi meszsze nem látó és emberi tekintetek, ne forogjanak szemek elött; egyedül tsak arra vigyázzunk, hogy ezen Crisisben, sokáig tartott iparkodásunknak gyümöltreit el ne vesszessük; most tsak azt forgassuk elmeink elött, hogy nemzeti boldogságunkat jó lábra állithassuk. Ez után keveset gondolhatunk azzal: hogy van-e Agensünk Londonban? mi ezeknek a' jutalma? mitsoda közönséges Creditet kellessék ezeknek adnunk? mitsoda számadást kellessék tartanunk?

„A' trombitaharsogás elkezdődött; Portugalliától a' Pyrenémi hegyekig terjeszti harsogását, 's azt nem soká az Alpések fogják vissza hangzani (ez a' kifejezés is nagyon tetszett). Itt a' Királyi Izenet, melly által a' Király békességes kinyitó beszédo megmásoltatott. A' kinyitó beszéd által a' jelentefett vala, hogy Európa' békessége nem fogna megzavartatni: 's kevés napok után az adatik szép 's legbékessegebb hangon tudunkra, hogy Király

ő Felsége a' nemzetbe helyezteti bizodal-
mát, hogy azon tsatát, melyhez hozzá fog-
tunk, folytathassuk.

„A' Tágusnál kezdődő hadakozás tsak
előpostája a' nagy történeteknek, mellyek-
ről a' Rénusnak és Dunának véres part-
jai nem soká szemmél látó tanuji fognak
lenni. A' Portugalliai hadakozás az egész
világgal való, ellenségeskedésbe belé fogja
Ángliát vonni. Ez, gondolkodási alapok
felett való hadakozás. Frantzia Országnak,
az Orosz birodalomnak, Austriának és
Pruszsiának is részesülni kell ezen hada-
kozásban. Ezeknek vélekedéseik és hasz-
naik nem kevesebbé hivatalosok a' tsatá-
zásra, mint az ő bajonétjaik. Szoljunk a'
dologhoz: mi most a' kérdés? Ez: Ell fog-
é még egyszer a' Szabadság' komédiája a'
világ theatromán jádózni? Új példája fog-é
a' nép-uralkodási reformáltatásnak szemünk'
elejibe terjesztetni? Igen; Igen; így felel
Canning úr, és mi néki ezen feleletért
köszönettel tartozunk. Nem; így felelnek
az Orosz birodalom, Austria, és Prusz-
szia. Igennel fog-é felelni Frantzia ország?
Én nem gondolom; és ha talám tsakugyan
Iggennel találna felelni, ez a' felelet tsak
valami negativus hangon fog kijöni a'
Thuilleriából; így: „köztünk, a' Frantzia
és Spanyol Bourbonok között, egyességnek
kell uralkodni. Az Urak tudják, hogy a'
Szabadság' tarjai hoszsak, 's az a' kéz,
a' melly Lisbonában a' Despotismust
összse törte, nem soká a' Madridi Lili-
ommal is megéreztetethi magát.

„Az én gondolkozásom tehát most ez:
„A' közönséges hadakozás' elesztő szikrái
elevenséget kaptak; és én kéntelen vagyok
megvallani, hogy nékünk ezért örvende-
nünk kell. Illy szomorú környülállások
közzé vagyunk helyeztetődve. Ezen nagy
birodalom' harmad része, és öt millio Ir-
landusok, olly nagyon kizárattattak a' Stá-
tus' dolgaiból, hogy nékiek öröm-érzést
okoz az, hogy a' világ nyomoruságra jut.

Talám a' hadakozás feleleveníti a' mi jö-
vünkra az igasságos érzést, 's e'képpen
végre hájtja a' mi felszabadittatásunkat
(emancipáltatásunkat). Ha minket ezen re-
ménség megtsal, mi ugyan se rebelliót nem
kezdünk, se idegen segedelemhez nem fo-
lyamodunk, hanem az Egékhez fohászko-
dni soha meg nem szününk azért, hogy
Ángliának Státusemberei a' magok vaksá-
gát megbánják 's által lássák azon okokat,
mellyekre nézve, ha talám már késő nem le-
szen, így kiálthassanak fel: Oh! miért nem
valánk Irlandia eránt igasságosok!.

Az után O-Connel beszélt; ő is illy
vélekedéseket nyilatkoztatott. Herceg Wel-
lington ellen keservesen kikelt.

A' Morning-Cronicle így okos-
kodik: „Hét millio Catholikusok Irlandiá-
ban meglehetősen ketsegető tárgyul szol-
gálhatnak az idegeneknek arra, hogy most
egy ide-intéztetett próbát tegyenek, most
kiváltképpen, midőn a' gőz-hajókkal; min-
den vigyázaton álló hajós seregnek mellet,
mindenüvé el lehet menni.“

A' Párisi Monitör egy Madridi le-
velet közöl Déc. 14-dikéről, melyben a'
mondatik, hogy minekusánna két Kurírok
érkeztek Madridba, kik oda az Ánglus
Királytól a' Parlamentumhoz intéztetett Ize-
netet, és a' Miaister Canning úr' beszé-
dét, 's a' hadi készülletekre nézve kiada-
tott rendeléseket megvitték, az ólta a'
Madridi Udvarnál az alkudozásokismét el-
kezdődtek, és minden okokra nézve lehet
remélni, hogy jó kimenetelek fog lenni.

A' Londoni Kurir így irt Déc. 2-dí-
kán: „Azon postahajón, a' melly Fal-
mouthból Déc. 23-dikán a' Tágus felé ked-
vező széllel elevezett, egy Biztos is ült,
kire a' volt bizva, hogy sergeink' számá-
ra Portugalliában a' szállósokat tartassa
készen. Ezen postahajó gondolhatókép-
pen 26-dikban estve vagy 27-dikben reg-

gel érkezhettek meg Lisbonába. Azon 1105 emberek, kiket Országlószékünk az utolsó hadakozáskor, midőn Herczeg Wellington magát, Mossena előtt, a Torres-Vedrási hadi linéához vissza vonta vala, 80 órák alatt érkeztek meg észak-keleti széllel Portsmonthból Lisbonához. (Előbbeni újságleveleinkből tudjuk, hogy azon sergek, mellyek most Portugalliába rendeltettek, Déc. 16-dika és 20-dika között már mind útnak indultak Angliából a Portugallus partok felé. E szerint fel lehet vetni, hogy mikor érkezettek meg oda: de mi még ma mikor ezt írjuk, Bétsben Jan. 11-dikén, még semmi olly tudósítást nem olvastunk, melly által ezen sergeknek kiszállása jelentődne).

Ugyan a Londoni Kurir írja továbbá, hogy a Woolwichi fegyveres házban nagy szorgalommal tétettetnek a második expeditzióhoz való készülétek, a melly éppen olly erős leszen, mint az első volt, melly már elevezett.

A Globe azt jegyzi meg Déc. 30-kán, hogy bár mi-nagyon elfoglalták is a közönség figyelmét Londonban a Spanyol országi és Portugalliai dolgok, tsakugyan nem kevesebbé magára vonta ezen figyelmet, a Jorki Hertzegnek mint Nagybrittannia Korona örökösének állapotja is. Fájdalom! úgy elenyészett ezen Princznek felgyógyulása eránt minden reménség, hogy állapotjának veszedelmes voltát maga is által látván, a múlt tsötörtökön, feladta magának a Londoni Püspök által az Urvatsoráját.

A Párisi Csillag azt írja magános tudósítások után, hogy ezen K. Hertzeg' clete, alig fog nyoltz napokra terjedni.

Wilson Robertnek megküldötte Ámerikából Bolívar a maga ábrázatjának egy Ámerikai felső által készített képét, melly nagyon jól van találva.

Spanyol Ország.

A Párisi Monitör és a Csillag ezeket jelentik, Madridból Déc. 26-dik napjáról: — „A Spanyol országlószék rendeltést tett, hogy fegyveres sereg induljon útnak Extremadura és Ó-kastilia tartományok felé, a melly sereg, 7, tartományi militzia Regementekből, s egy Testörző és egy lovas Vadász Regementből, mind együtt 7—8 ezer emberekből áll, és azon Rodil nevű híres Generális által vezéreltetik, a ki magát a Callói kikötőhelynek dicséretes oltalmazása által tette nevezetessé, és a ki az ő vezéri foglalatosságait illető tekintetben, semmit nem fog függeni a nevezett tartományoknak Fő Kapitányaiktól.“

Egy régibb, tudni illik Déc. 21-dikén indult; Madridi tudósításból pedig, illyen jelentést tett vala ugyan a Párisi Monitör: — „

„Véllünk tegnap igen fontos dolog közöltetett, így szoll a Madridi tudósító. A mi Országlószékünk az Anglus' és Portugallus Országlószékeknek utolsó megítvássokra, nyoltz napok előtt a-képpen felelt: „Hogy rá áll arra, hogy egy Portugallus Követségi Ágenst magához befogadjon. — „Ezen engedékenységet úgy kell nézni, mint a Portugallus Országlástólünk való megesmértetésének egy nemét; vagy legalább valamelly halgatva való megesmértetését a mi Országlószékünk által. Ehez képpent tollünk is haladék nélkül egy Követségi Ágensnek kell Lisbonába küldtetni.

Portugallia.

A Párisi Csillagban Lisbonából Déc. 16-dikán indult levelek találtatnak, mellyekben ezek jelentetnek: — „Az Amazon

nevű Portugallus Frégát Maderából 300 emberekkel, melyek a 7-dik Regimentből valók, megérkezett a 'Tágus' torkába; az Orestes is meg 200 emberekkel. A Restaurator nevű gőzhajó 30 Státusfogyoltat hozott ide Oporióból. A tengerparti strázsaseregnek egy Kompániája engedelmet kért a R. Princzaszszonytól, hogy tészen hadi szolgálatot a Linea seregnél. Elfogadta kiránságát a Princzaszszony.

B é c s.

Legfelségesebb rendelkezések szerént, a Nassau-Weilburgi özvegy Hercegaszszonynak, Isabella, Ludovika, Alexandrina Augusta Ő Hercegaszszonyságának halálára nézve, nyoltz napoltig minden váltózás nélkül való Udvari gyász vétetett-fel.

Austriai Császári Nagy Követségi Tanácsos Neumann Úr, ki, rendkívül való küldtetéssel Brasiliába rendeltetett, Herceg Schwarzenberg Felix és Gróf Fries Uraktól kísértetve, a különösen o' végre felkészített Forte nevű Nagybritanniai Frégatra Déc. 20-dikán felülvén, még azon napon elevezett a Portsmouthi kikötőhelyből.

Igazítás. — A' közelébb költ M. Kurír utolsó lapján a' második hasábon, a' hol Hadi találtatik, Hadadi olvasassék.

A' pénzfolyamat Januárius' 11-dikén; közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligációi 88 5/8
Az 1820-béli sorsosok, 158 5/8
Az 1821-béli hasonlók, 117 5/4

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligációi, 44 7/8 forint. keltek, mind C. ben. A' Bankó Alkziák keltek 1071 3/5 forinton. Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony Jan. 9-dik napján. — Egy e' hónap' 4 dikén tartatott Kerületi ülésben a' Palatinális Porták' rendbeszedtetésére az Összeirok' elejibe adandó Utasítási jóvallat által-nézettetvén, eránta Izenetet közzítetett, melly a' Rendelnél a' következő napon a' 167-dik Országos ülésben tanácskozás alá vétetett, melly időben a' Magánások' Táblája az adózási ajánlást illető alázatos Felírásnak Magyar Fordítását vizsgálta-meg. — Jan. 6 dikán ugyan Kerületi ülésben a' Correlatiókrol (vagy a' magánosok között való pénz-béli állapotrol) folytak az előképpen való vetekedések. — A' következő vasárnapon, 7-dikben, 1 órakor a' 168-dik Országos elegyes Ülés tartatott, melyben tsak a' feljebb említett alázatos Felírás olvastatott-fel Déák és Magyar nyelven, s azután aláíratott, és megpétseltetvén, a' Királyi Felsőhöz elküldetett.

Azután egy óra mulva a' mind két Tábláktól kineveztetett nagy számú Küldöttségnek az a' szerentséje vala, hogy Nádorispányné Ő Császári Fő Hercegaszszonyságához Mária Dorottyához bévezetvén, az Országgyűlésnek ezen új esztendőre nézve való szerentséltető köszöntését Ő Császári Hercegaszszonyságához intézte. Szószolló volt a' Wázi Főtisztelendő Méltóságos Püspök Gróf Nádasdy Ferencz Úr, kinek szives érzésekkel Magyar nyelven tett köszöntő kifejezéseit, kegyes indulattal fogadván a' Császári Hercegaszszony, arra maga is Magyar nyelven s legkegyesebb kifejezésekkel méltoztatott feladni Ő Cs. Fő Hercegaszszonysága.

Budán Jan. 4-dikén a' Kir. Fő Gymnasiumban pompás szertartással függesztett Tudós Lux Ferencz Professor Úrnak mejjére azon Érdem-arany-pénn, melyet Ó Felsege az említett Professor Úrnak 43 esztendeig ezen Királyi Fő Gymnasiumban szorgalmatosan, és az Ifjúcág' nagy hasznával folytatott tanításai által szerzett érdemeiért ajándékozni méltóztatott.

Jelentés.

a' Minerva folytatásáról az 1827-dik Esztendőre.

Folyó-írásunk' két évbeli fáradozásai' elfolyta után, az 1827-dik esztendőre újonnan megjelen a' hazai literatúra' pályáján, 's szerényen, mint eddig, újra pártfogásért esedezik a' hazai művelődés ügye bártáinál. Ambár nem dítsekedhetik is a' Kiadó azon kegyességgel, melyet, nem mint érdemlett jutalmat — de legalább mint bátorítást várt — nem tsüggedel mindazonáltal, 's igyekezni fog jövendőre is, minden lehető módon elő-mozdítani azon szent célt, melly minden hazafinak szükségesképpen kedves, 's mellyet áldozatok nélkül elérni lehetetlen.

Mitsoda tekintetek vezérlik a' Kiadót és a' Redactiót ezen Folyó-írás' kiadásában, azt az 1825-diki esztendei folyamata' első Negyedjében találató Elő-beszéd eléggé kijeleli. Mi ezen helyen nem bortsátkozhatunk hosszszas értekezésekbe az iránt, mellyik légyen a' jelen szempillantásban a' legjobb és legalkalmasb mód a' hazai művelődés' terjesztésére. Azt azonban nem hallgathatjuk-el, hogy vélekedésünk szerint, nem csak egy út van akárhol és akármiben is valamelly cél' elérésére, — hogy egyeberánt az tselekszik legokosabban a' világon, a' ki a' módokat a' kör-

nyűállásokhoz alkalmaztatja, 's hogy hazánk' és litteraturánk' mostani állapotjában, az teszen legtöbb hasznot a' közön-séges ügynek, a' ki magát legérthetőbbé tudja tenni. Nem akarjuk mi felejteti, mennyit halada literaturánk' kevés esztendők óta, — nem akarjuk a' már kimívelt Stilt eldurvasítani 's hazánkat vissza-taszítani a' gondolatokban és kifejezésekben való trivialitás' azon Epochájába, melly tsak a' böltsőjökben való literaturákhoz illik. De azt hisszük más részről, hogy literaturánk' soha köz terjedésü nem lesz', ha azt Nemzetivé nem tesszük, — 's azon erős meggyőződésben vagyunk, hogy a' tisztán critiko-eszthetikai Folyó-írások Magyar-or-szágban most még nem köz-hasznúak, — hogy hibáznak azok, kik ezen kritikátidegen 's főképen Német kaptára verik, — 's hogy nálunk teremteni kell még előbb mintsem lerontani, — 's életre hozni előbb mint halálra korbátsolni.

Bizodalmasan hívjuk-meg a' literatúra' minden barátjait, méltóztatassanak Folyó-írásunkat kegyes párt-fogások alá venni, 's elé-fizetéseikkel elé-segíteni. Mi minden erőnkől azon leszünk, hogy Folyó-írásunkban az intereszszáns dolgok' számát szaporítsuk, 's a' hasznost a' kellemetessel a' mennyire lehet, párosítsuk.

Az előfizetés' árra szép Medían papirosra 6 for. — Velinre 10 for. Conv. pénzben, szabad posta küldést ide értvén. 1825-dik és 1826-beli Folyamatok is még kaphatók a' Kiadó Könyv-áros' böljében.

Elő-fizetni lehet Bétsben, T. T. Theol. Prof. Patay János Úrnál, és a' Császári Burg mellett lévő Kőmetsző Intézetben. — Egyéb eránt minden Cs. Kir. Posta-hivataloknál.

Kassán Deczemb. 30-kán 1826.

A' Kiadó és a' Redactio.